

ČESKÁ REPUBLIKA

USNESENÍ

Ústavního soudu

Ústavní soud rozhodl soudcem zpravodajem Josefem Fialou o ústavní stížnosti **Ing. Ivany Tesařové**, sídlem nám. Ondry Foltýna 82/63, Karviná, zastoupené JUDr. Tomášem Chlebikem, advokátem, sídlem Karola Šliwky 621/5 Karviná, proti rozsudku Vrchního soudu v Olomouci ze dne 6. února 2018 č. j. 32 ICm 3249/2016, 18 VSOL 288/2017-44 (KSOS 25 INS 10525/2016), a rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 25. května 2017 č. j. 32 ICm 3249/2016-24 (KSOS 25 INS 10525/2016), za účasti **Vrchního soudu v Olomouci** a **Krajského soudu v Ostravě**, jako účastníků řízení, a **Ing. Lee Loudy**, Vodičkova 791/41, Praha 1 – Nové Město, insolvenčního správce dlužníka Správa pohledávek OKD, a. s., jako vedlejšího účastníka řízení, takto:

Ústavní stížnost se odmítá.

Odůvodnění

1. Stěžovatelka podanou ústavní stížností [podle § 72 a násl. zákona č. 182/1993 Sb., o Ústavním soudu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o Ústavním soudu“)] napadá v záhlaví specifikované rozsudky obecných soudů [pozn. s vadným označením napadeného rozsudku Vrchního soudu v Olomouci (dále jen „vrchní soud“) jako „usnesení“ a číslem jednacím usnesení Nejvyššího soudu] a navrhuje konstatování jejich neústavnosti a jejich zrušení s tím, že „obecné soudy i insolvenční správce se při novém rozhodování budou řídit základními principy civilního procesu a navrátí tak stěžovatelce právo na spravedlivý soudní proces, které mu bylo upřeno“.

2. Před posouzením ústavní stížnosti je povinností Ústavního soudu zkoumat, zda jsou splněny zákonné požadavky kladené na takový návrh zákonem o Ústavním soudu. V posuzované věci v průběhu řízení Ústavní soud shledal, že ústavní stížnost je podána opožděně.

3. Fyzická osoba může podat ústavní stížnost proti tvrzenému porušení jejích základních práv a svobod ve lhůtě dvou měsíců od doručení rozhodnutí o posledním procesním prostředku, který takovému stěžovateli zákon k ochraně jeho práv poskytuje (§ 72 odst. 3 zákona o Ústavním soudu). V posuzované věci Ústavní soud z veřejně přístupných zdrojů (<https://isir.justice.cz>) zjistil, že proti napadenému rozsudku vrchního soudu podala stěžovatelka dovolání, které Nejvyšší soud usnesením ze dne 27. 8. 2019 č. j. KSOS 25 INS 10525/2016, 32 ICm 3249/2016, 20 ICdo 103/2018-61, odmítl, neboť obsahovalo vadu, pro kterou nebylo možné v dovolacím řízení pokračovat; usnesení nabylo právní moci 10. 9. 2019. Dne 13. 11. 2019 byla Krajskému soudu v Ostravě (dále jen „krajský soud“) doručena stěžovatelčina ústavní stížnost. Přípisem ze dne 22. 10. 2020 předložila stěžovatelka krajskému soudu návrh na postoupení ústavní stížnosti s odůvodněním, že ústavní stížnost je založena v jeho spise a nebyla podána Ústavnímu soudu. Krajský soud poté stěžovatelčinu ústavní stížnosti postoupil Ústavnímu soudu, kterému byla doručena dne 27. 10. 2020.

4. Ústavní soud není součástí soustavy soudů (srov. čl. 91 odst. 1 Ústavy České republiky), tudíž lhůta k podání ústavní stížnosti je zachována pouze tehdy, je-li ústavní stížnost zaslána na jeho adresu (nikoliv na adresu obecného soudu; pozn. obecný soud nemá žádnou zákonnou povinnost zasílat jemu doručenou ústavní stížnost Ústavnímu soudu). Z uvedených skutečností je zjevné, že stěžovatelčina ústavní stížnost byla podána po uplynutí zákonné lhůty (srov. § 72 odst. 3 zákona o Ústavním soudu).

5. Vzhledem ke zjištěným skutečnostem Ústavní soud mimo ústní jednání bez přítomnosti účastníků odmítl ústavní stížnost podle § 43 odst. 1 písm. b) zákona o Ústavním soudu, jakožto návrh podaný po zákonem stanovené lhůtě.

Poučení: Proti usnesení Ústavního soudu není odvolání přípustné.

V Brně dne 4. listopadu 2020

Josef Fiala v. r.
soudce zpravodaj

Za správnost vyhotovení:
Bc. Gabriela Uhlířová

